

Wees je eigen windmolen

Een kruis: dat is het beeld dat onwillekeurig bij mij naar boven komt als ik denk aan homo ecologicus. De mens die is verbonden met iets hogers; een vorm van weten, over samenhang en harmonie. Ogen van boven die ons voeden.

De lijn doortekenend naar beneden: met onze voeten zijn we verbonden met de aarde, de natuur, de ecologie. In horizontaal opzicht staan we in verbinding met onze broers en zussen, onze medemensen. En dan is er nóg een horizontale as, eentje die zich vanuit het midden uitstrekt naar voren en naar achteren: de lijn die ons vertelt hoe wij staan ten opzichte van onze persoonlijke geschiedenis en hoe we kijken naar datgene wat vóór ons ligt, onze toekomst.

Dat kruisbeeld maakt mij blij. Het helpt me om die hele grote thema's – zoals klimaatverandering, maar ook gender, geweld en inclusiviteit – weer in een menselijke verhouding te krijgen en te kunnen zien wat je zelf kunt bijdragen. Kijkend naar klimaat en milieu: we doen ons best bij Phoenix. We gebruiken zo min mogelijk papier, we schotelen onze cursisten goed eten voor en we kozen voor panden in de binnenstad; dichterbij dan bij parkeerterreinen.

Het zijn de basics, groots is het niet. Het kruisbeeld helpt mij om te zien dat onze wérkelijke bijdrage ergens anders ligt. We leren de mens om te kijken naar zichzelf en daarmee om meer ruimte te maken in zichzelf. Om ruimer te leren kijken, te voelen, te denken. Daarmee neemt ook de ecologische mindset toe; het zit in ons. Als de cirkel nog iets groter wordt, ontstaat er meer oog voor wat er om je heen gebeurt. Zo keer je terug naar iets dat niet is opgelegd in wetten en regels, maar iets dat werkelijk beter, gezonder en duurzamer is voor jezelf. Dan besluit je bijvoorbeeld om een baan te kiezen die beter bij je past of te lopen of fietsen naar je werk, in plaats van twee uur reistijd in de auto als normaal te ervaren. Omdat het gezonder voor je is, je er prettiger bij voelt én het duurzaam is. Je vindt een ecologisch ritme dat beter past bij hoe wij als mensen eigenlijk zijn. Iets eenvoudiger, iets dichterbij de gewone dingen.

Naast het beeld van een kruis komt nu het beeld van een windmolen bij mij naar boven. De mens die zichzelf ecologisch herontdekt, andere keuzes maakt en daar beweging in brengt.

Windmolens, dat is wat wij nodig hebben, honderdduizenden windmolens! Mensen die dingen in beweging weten te zetten en de maatschappij duurzamer maken. In de wereld van de banken en verzekeringen, in de voedingsindustrie, overal in onze maatschappij. Met hart en ziel zet ik me daar bij Phoenix voor in. Ook ik ben mijn eigen windmolen. 🌀